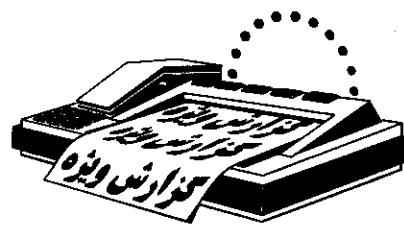

سرمایه‌گذاری خارجی

اشتیاقی که

پشت سد مشکلات مانده است

گزارش از: علی اکبر بابایی

۱ شاره

هم‌چنین دولتمردان و مستولان امر در نهادهای اجرایی کشور جریان دارد، سبب شدکه خانه مدیران سازمان مدیریت صنعتی نیز آخرین نشست خود را در سال ۱۳۷۷ به این موضوع اختصاص دهد و میزگردی با عنوان «جذب سرمایه‌گذاری خارجی» برگزار کنند. در این نشست که آقای مهندس مهدی حسین، مشاور معاونت اقتصادی وزارت صنایع، به اتفاق آقای مهندس مهرداد معتمدی، نایب رئیس انجمن سرمایه‌گذاریهای مشترک ایرانی و خارجی در اتاق بازرگانی و مدیر عامل و عضو هیات مدیره چند شرکت تولیدی، هم‌چنین آقای دکتر مهدی نواب، معاون وزیر امور اقتصادی و دارایی و رئیس کل سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران شرکت داشتند، مسائل گوناگونی در زمینه یاد شده مطرح شد. گزارشی که از نظر تاثر می‌گذرد، چکیده‌ای است از آنچه در این جلسه گذشت. اما علاوه بر این از دیدگاه یک اقتصاددان و کارشناس دیگر که نظری متفاوت دارد یعنی آقای دکتر موسی غنی نژاد نیز استفاده کرده‌ایم.

در روزهایی که این گزارش تهیه می‌شد، یک بحث داغ دیگر نیز جریان داشت و آن بحثهای مربوط به چگونگی سرمایه‌گذاری در مناطق آزاد و اصلاح قوانین مربوط به آن بود که در روزهای پایانی سال گذشته و پس از رفت و برگشت آن بین مجلس و شورای نگهبان ناتمام ماند وانتظار می‌رود سرنوشت نهایی آن را شورای تشخیص مصلحت نظام تعیین کند.

آقای مهندس مرتضی الیزی که در واقع مستول ارشد در مورد مناطق آزاد است اظهار امیدواری کرده است که قوانین مناسب با شرایط فعلی کشور و شرایط نوین اقتصاد جهانی در مورد این مناطق تصویب شود و شورای تشخیص مصلحت نظام، راهگشای آن باشد و مشکلات فعلی را بگونه‌ای برطرف کنند که میلیاردها دلاری را که پشت مرزها آماده ورود هستند به کشور سرازیر کند. قوانینی که در گذشته سبب شده‌اند تا در ۵ سال گذشته تنها بتوانیم حدود ۳۰۰ میلیون دلار در مناطق آزاد جذب کنیم. در این میان مدیران بنگاههای اقتصادی نیز اگر به سرعت اقدام کنند و با توجه به شرایط مناسبی که انشا الله اسلام فراهم خواهد شد بتوانند هلاقه‌مندان به سرمایه‌گذاری را شناسایی کنند، سال پررونقی در این زمینه خواهیم داشت و نویددهنده اقتصادی شکوفا خواهد بود.

اسفندماه سال گذشته با چند خبر اقتصادی و سیاسی مهم همراه بود. سفر رئیس جمهور به ایتالیا و اخبار مربوط به آن از جنبه‌های سیاسی و اقتصادی و فرهنگی، جدال پنهان و آشکار شرکتهای آمریکایی برای شکستن تحریم اقتصادی ایران در مورد سرمایه‌گذاری‌های شرکتهای خارجی و رقابت با اروپا در این زمینه، افزایش قیمت نفت در بازارهای جهان، آمادگی شرکتهای بزرگ اروپایی و آسیایی برای سرمایه‌گذاری در طرحهای نفت و گاز و پتروشیمی، از جمله رویدادهای پر اهمیتی بودند که نشان داد، بحث سرمایه‌گذاری خارجی در ایران به عنوان یک راه حل اساسی رفع مشکلات، نه تنها اهمیت خود را حفظ کرده است، بلکه مهمتر از پیش نیز شده است.

اما همچنان پیش از آن که در عمل شاهد اقدامات مشبتش باشیم، درین حرف و شعار مانده‌ایم و شاید از هر ده موردی که قرار بود سرمایه‌گذاری انجام شود، تنها یک مورد آن به اجرا درمی‌آمد، شاهد رونق اقتصادی خوبی بودیم، اما به نظر می‌آید که امسال برخلاف سال پیش و سالهای گذشته تنها به مذاکرات پیاده نمی‌شوند، بسته نخواهد شد و اگر شرایط داخلی مناسب باشد، بخشی از مشکلات اقتصادی را از طریق سرمایه‌گذاریهای خارجی که با شرایط مناسب انجام می‌شود، حل خواهیم کرد.

مناسب شدن شرایط داخلی برای سرمایه‌گذاری خارجی یکی از زمینه‌هایی است که تا تعریف نشود و پس از مشخص شدن چارچوبهای آن در عمل بسترها را آماده نکنیم، اشتیاق طرف خارجی برای سرمایه‌گذاری در مرحله اولیه باقی می‌ماند و پس از توقیف کوتاه، پشت سد مشکلات، راه خود را به سوی کشور دیگری که شرایط آماده‌ای دارد، کج می‌کند. یعنی اتفاقی که در طول ۱۰ سال اخیر بارها و بارها شاهد آن بوده‌ایم و میلیاردها دلار که می‌توانست در ایران به کمک ایجاد اشتغال و انتقال فن‌آوری و دانش فنی بیاید به سوی کشورهای همسایه رفت و ما در حال حاضر گاهی مصرف کننده کالایی هستیم که قرار بود در ایران تولید شود و نه تنها نیازهای مارا برطرف کند بلکه بخشی از آن به کشورهای منطقه و جهان برود و به سهم خود راهگشای کالاهای ایران در بازارهای جهانی باشد.

اهمیت این موضوع و بحثهایی که برای رفع موانع و مشکلات آن بین کارشناسان و متخصصان امور اقتصادی،

ورود سرمایه در سال ۱۹۹۷ در حال رشد سریع هستند. در حالی که این نسبت در سال ۱۹۹۰ معادل $\frac{1}{5}$ بوده است.

در سال ۱۹۹۷ کشور چین با جذب ۴۵ میلیارد دلار که رکورد جدید برای این کشور به حساب می‌آید به تنهایی ۲۵ درصد از جریان ورود سرمایه به کشورهای توسعه را به خود اختصاص داده است. کشور چین و کشورهای شرق آسیا به اضافه حوزه پاسیفیک و امریکای لاتین بر روی هم 83 درصد از جریان ورود سرمایه به کشورهای در حال توسعه را به خود اختصاص داده‌اند و سهم بقیه کشورهای جهان فقط 17 درصد بوده است و این نسبت در سالهای اخیر به دلیل سرمایه‌گذاری در صنایع نفت کشورهای قراقشستان و آذربایجان قدری بهبود پیدا کرده است.

پنج کشور عمده صنعتی یعنی آمریکا، انگلستان، آلمان، فرانسه و ژاپن، 67 درصد از سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در سایر کشورها را انجام می‌دهند.

اساساً مطالعات سرمایه‌گذاری خارجی را به سه گروه تقسیم می‌کنند یک گروه از مطالعات، انگیزه‌ها و عوامل موثر بر تصمیم‌گیری شرکتهای فرآمیلتی را مطالعه می‌کند. گروه دیگر ویژگی‌های کشور میزبان را بررسی می‌کند و

مجموع سرمایه‌های ورودی و خروجی به تولید ناخالص ملی (GDP) جهان (به قیمت عوامل) از 9 درصد در سال ۱۹۸۰ به حدود 21 درصد در سال ۱۹۹۷ رسیده است. این نسبت با نرخ رشدی معادل دو برابر نرخ رشد صادرات کالاهای و خدمات جهان رشد کرده است.

یکی از عواملی که بیشترین تاثیر را در افزایش سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی داشته، گسترش فعالیت شرکتهای فراماسیتی یا (TRANS NATIONAL CORPORATIONS) است. افزایش جریان سرمایه توسط این شرکتها موجب گسترش قابل توجه تولیدات جهانی (INTERNATIONAL PRODUCTION) که یک شاخص جدید در آمارهای جهان به شمار مسی‌رود، شده است. در سال ۱۹۹۷ ارزش تولیدات جهانی مربوط به 53 هزار شرکت فراملیتی با 450 هزار واحد وابسته معادل $9/5$ تریلیون دلار برآورد شده است. این رقم حدود 24 درصد GDP جهانی در سال ۱۹۹۶ است.

توزیع سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در جهان

شکی نیست کشورهای پیشرفت‌هه با جذب $\frac{2}{3}$ جریان ورود سرمایه و داشتن 90 درصد ابیاشت سرمایه خارجی باریگران اصلی هستند. اما کشورهای در حال توسعه نیز با جذب $\frac{1}{3}$ جریان

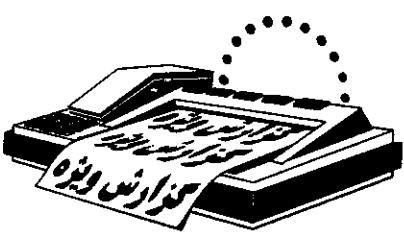
آقای مهندس مهدی حسین آغازگر بحث بود. وی گفتگو را با اشاره‌هایی به جهانی شدن اقتصاد شروع کرد و در این زمینه گفت:

جهانی شدن اقتصاد که یکی از علائم باز آن جریان آزاد سرمایه است، بیمه‌ها و امیدهایی را برای کشورهای در حال توسعه ایجاد کرده است. یکی از این امیدها این است که کشورهایی که از کمبود سرمایه رنج می‌برند بتوانند بخشی از نیاز خود را از طریق ورود سرمایه خارجی تامین کنند. اما کشورهایی که در زمینه مدیریت با کفایت، ایجاد محیط اقتصادی باثبات و قابل پیش‌بینی و ایجاد ظرفیت‌های جذب تکنولوژی ضعف دارند، نمی‌توانند این روند جهانی را به منافع ملی تبدیل کنند.

فرایند جذب منابع مالی خارجی اشکال مختلفی دارد که شرایط امروز جهان یکی از پرتفاضاترین انواع آن سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی است.

سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در سال ۱۹۹۷ به یک رکورد جدید رسید. در آن سال جریان ورود سرمایه برای هفتمنی سال متوازن به رشد خود ادامه داد و با 19 درصد رشد به 400 میلیارد دلار رسید و ظاهراً بحران شرق آسیا در آن سال، روی سرمایه‌گذاری خارجی تأثیر زیادی نداشته است، در همین سال جریان خروج سرمایه 424 میلیارد دلار بوده است. نسبت

نکاهی به قوانین و آئین نامه های سرمایه گذاری خارجی در ایران

ماده ۱- اشخاص و شرکتها و موسسات خصوصی خارجی که با اجازه دولت ایران طبق مفاد ماده ۲ این قانون سرمایه خود را بصورت نقد کارخانه - ماشین آلات و قطعات آنها - ابزار - حق اختراع و خدمات تخصصی و امثال آنها بمنظور عمران و آبادی و فعالیت تولیدی اعم از صنعتی - معدنی - کشاورزی و حمل و نقل به ایران وارد کنند از تسهیلات مندرج در این قانون برخوردار خواهند شد.

ماده ۲- برای رسیدگی و اظهار نظر در خصوص پیشنهادهای رسیده راجع به ورود سرمایه های خارجی هیاتی به ریاست رئیس کل بانک ملی ایران و مرکب از معاونین وزارت دارائی - وزارت امور خارجه - وزارت بازرگانی - وزارت صنایع و معادن - مدیر عامل سازمان برنامه یا یکی از معاونین او - رئیس اطاق بازرگانی تهران یا یکی از نواب او، رئیس کمیسیون ارز، در بانک ملی ایران تشکیل می گردد. تصمیمات هیات بوسیله وزیر بازرگانی به هیات و وزیران برای تصویب و صدور اجازه پیشنهاد خواهد شد. پیشنهادهای که برای به کار انداختن سرمایه های خارجی در شهرستانها و اصل می شود مقدم بر پیشنهادهای مربوط به مرکز مورد رسیدگی و صدور اجازه قرار خواهد گرفت.

ماده ۳- سرمایه هایی که مطابق ماده یک این قانون به ایران وارد می شود و منافع

آسیا مطرح کردند که من بخشی از آن را از مقاله «سرمایه گذاری خارجی، خواب یا سراب» نوشت آقای دکتر نوری نایینی، نقل می کنم؛ آقای «لارنس سمر»، معاون خزانه داری آمریکا، استفاده از سرمایه گذاری خارجی را به استفاده از هوایپمای جت تشبیه می کند. او من گوید، به وسیله هوایپمای جت، مسافرت های هوایی را می توان سریعتر، راحت تر، ارزان تر و در بسیاری موارد کم خطرتر انجام داد اما وقتی یک هوایپما (با ۵۰۰ مسافر) سقوط می کند نتیجه وحشتناکی بوجود می آورد. در واقع «او» پیشنهاد می کند که به جای حذف هوایپمای جت با ایجاد تجهیزات لازم، باند مناسب و طولانی کردن باند، خطوات استفاده از آن را کاهش داد. با این تعبیر پذیرش سرمایه های خارجی و آزادسازی اقتصادی، در اصل یک پدیده مطلوب است اما نیاز به مراقبت ویژه و ایجاد بستر مناسب دارد. از جمله مهمترین و ضروری ترین عوامل لازم، ایجاد نظامهای مالی درست و مناسب در کشور میزبان است. اما آقای «استیگلر»، اقتصاددان ارشد بانک جهانی نظر دیگری دارد. او اقتصادهای نویا را به منزله قایقی می داند که در اثر پذیرش سرمایه گذاری خارجی و پذیرفتن قواعد جهانی شدن در یک اقیانوس متلاطم شناور می شوند. در چنین حالتی اگر قایقی ناسالم و نامناسب باشد بزودی در هم می شکند.

در ادامه این نشست آقای مهندس مهرداد معتمدی از زاویه دیگری به مسائل مربوط به سرمایه گذاری خارجی پرداخت. وی در این زمینه گفت: شاید ارائه نمونه ای از اولین سرمایه گذاری خارجی بعد از انقلاب اسلامی، نمونه خوبی باشد تاروشن شود به چه نحو، از چه طریق و با چه انگیزه و دلیل و طبعاً با چه موانع رو برو بوده است. در سال ۱۳۶۹ برخورد کردن به نیاز صنعت کشور به یکی از رشته های تخصصی کامپوزیت و پلیمرها، ما را بر آن داشت تا این صنعت را در کشور ایجاد کنیم و به تولید آن دست یابیم.

فرآیند جذب منابع مالی خارجی
شكلهای گوناگونی دارد که در
شرایط امروز جهان، یکی از پر
تفاضلترين انواع آن
سرمایه گذاري مستقيم خارجي
است.

گروه سوم، آثار سرمایه گذاری مستقيم خارجی را مورد مطالعه قرار می دهند.

آثار سرمایه گذاری مستقيم خارجی

لازم است گفته شود این آثار هم می تواند مثبت باشد و هم منفی و نتایج آن بستگی به شرایطی دارد که سرمایه گذاری در آن انجام می شود. در بحث آثار سرمایه گذاری خارجی موضوع کیفیت سرمایه گذاری از نظر سطح تکنولوژی و از نظر جهت گیری صادراتی بسیار بالعیت است.

برخی از اقتصاددانان از جمله آقای بالسا (BALLESA)، از اقتصاددانان معروف بانک جهانی اعتقاد دارد کشورهایی که در زمینه ساختارهای اصلی اقتصاد، عدم تعادل شدید دارند، نمی توانند از منافع سرمایه گذاری خارجی بهره مند شوند.

دریاره موانع جذب سرمایه گذاری مستقيم خارجی در ایران علاوه بر موانع واقعی سرمایه گذاری بخش خصوصی در کشور که از تشکیل سرمایه ثابت ناخالص خصوصی طی سالهای دهه ۶۰ و ۷۰ قابل تشخیص است و موانع قانونی برای سرمایه گذاری در برخی بخشها از جمله بخش مالی و نفت و نیز بالا بودن میزان ریسک کشور ایران از نظر مسحاص بین المللی، عدم کارایی و توسعه نیافرگی بازارهای مالی و سرمایه یکی از موانع اصلی جذب سرمایه گذاری خارجی محسوب می شود. موضوع مهم این است که اهداف اقتصادی و سیاست خارجی باید با هم سازگار باشند. در کشور ما، شعارهای بخش سیاسی با ایجادهای لازم برای جذب سرمایه گذاری خارجی ناسازگار و بلکه متناقض هستند. در این شرایط یا باید از یکی از این دو صرفنظر کرد و یا باید این عوامل را باهم هماهنگ نمود.

سرمایه گذاری خارجی پیشناز توسعه نیست بلکه به دنبال توسعه می آید و سرمایه گذاری خارجی در محیط مناسب و در کنار سایر شرایط لازم نقش فرآیندهای در توسعه اقتصادی دارد.

امر مسلم این است که فواید سرمایه گذاری مستقيم خارجی زمانی تحقق خواهد یافت که کشور میزبان از حداقل ساختارهای اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و حقوقی مناسب برخوردار باشد.

اخیراً در یک سمینار، دو نفر از اقتصاددانان بر جسته جهان، نظریات جالبی درباره سرمایه گذاری مستقيم خارجی و بحران شرق

حاصل از به کار افتدن سرمایه‌های مزبور در ایران مشمول حمایت قانونی دولت بوده و کلیه حقوق و معافیتها و تسهیلاتی که برای سرمایه‌ها و بنگاههای تولیدی خصوصی داخلی موجود است شامل سرمایه‌ها و بنگاههای خارجی نیز خواهد بود.

چنانچه با وضع قانون خاصی از صاحب سرمایه‌ای سلب مالکیت شود دولت جیران عادلانه خسارات وارد را تضمین می‌کند به شرط آن که در مدت سه ماه پس از سلب مالکیت تقاضای جیران خسارت وارد به هیات مذکور در ماده ۲ تسلیم شود و در صورت برخورد اختلاف رسیدگی به ادعای جیران عادلانه خسارت وارد ای که دولت آن را تضمین می‌کند در محکم صلاحیتدار ایران به عمل می‌آید. در این گونه موارد دولت می‌تواند اجازه انتقال سرمایه را به خارج بدون رعایت شرایط ماده ۵ بدده.

تصویره ۱- قانون مربوط به تملک اموال غیرمنقول اتباع خارجی مصوب ۱۳۱۰/۳/۱۶ به قوت خود باقی است.

تصویره ۲- اشخاص و شرکتها و موسسات خصوصی مذکور در ماده یک حق ندارند سهام و منافع و حقوق خود را به دولتهای متبع خویش و یا دولتهای دیگر منتقل نمایند.

نگاهی به برخی از مواد آییننامه اجرای قانون جلب و حمایت سرمایه‌های خارجی

ماده ۱- هر شخص حقیقی یا حقوقی ره موسسه خارجی که سرمایه خود را به منظور فعالیتهای عمرانی تولیدی - صنعتی - معدنی - حمل و نقل - کشاورزی و معاملاتی که فرع عملیات مذکوره باشد و یا اعطای اعتبار و کمکهای مالی به موسسات ایرانی که به فعالیتهای نامبرده اشتغال می‌ورزند به ایران منتقل نماید از امتیازات قانون جلب و حمایت سرمایه‌های خارجی برخوردار خواهد بود مشروط بر اینکه:

الف - تقاضای به کارانداختن سرمایه در رشته‌ای شود که فعالیت در آن برای موسسات خصوصی داخلی مجاز باشد.

ب - متناسب حقوق انحصاری و امتیاز به خصوص نباشد.

ج - سرمایه خصوصی بوده و هیچ دولت خارجی در آن سهم نباشد.

یکی از اقتصاددانان معروف بانک جهانی، اعتقاد دارد کشورهایی که عدم تعادل شدیدی در زمینه ساختارهای اصلی اقتصاد دارند، نمی‌توانند از منافع سرمایه‌گذاری خارجی بهره‌مند شوند.

دھیم تا بروند و بازارهای جهانی را در تورند و پاسخهای لازم را برگرداند که اینکه با چه فتوی می‌توانیم در بازارهای خارجی حضور پیدا کنیم. صرفنظر از تبلیغات منفی که برای کوییدن کالاهای ساخت ایران و منزوی کردن آن در بازار جهانی می‌شود، ما بصورت طبیعی و عادی با حضور شریک خارجی در صنعت مستویات ها را برعهده او و اگذار کردیم. یعنی او مستول خواهد بود تا برای باز پرداخت سهم سرمایه یا سهم وامی که به شرکت مشترک داده است از محل صادراتی که ناشی از صدور محصولات شرکت مشترک است، ارز مورد لزوم را تامین کند. این روش است که مستویات فروش محصول صادراتی بر عهده خود اöst تا کسب ارز ناشی از صدور ماشین آلات و تکنولوژی تحقق یابد.

به این ترتیب هیچ نوع هزینه‌ای را در این بخش تقبل نکردیم. ضمن اینکه به سهولت و بدون دردرس به آن سخوهایی که شریک خارجی در طول سالهای متعدد برای فروش کالاهای صادراتی خود پیدا کرده بود، رسیده‌ایم و می‌توان گفت در این بخش ما بسیار موفق بوده‌ایم.

مساله بعدی که بسیار مهم است، مطلب تکنولوژی است. دوستان می‌دانند که ما هرچند وقت یکبار، هزینه‌ای باید برای ارتقا دادن تکنولوژی موجود خود پردازیم، به این نحو که مثلاً پس از گذشت سه سال تکنولوژی هزینه‌ساز شده است که با توجه به تکنولوژیهای موجود دنیای غرب، تکنولوژی ما به ردهای دوم و سوم تقلیل پیدا کرده است حالا باید بروم و پولی پردازیم و هزینه‌ای بدھیم تا یا تکنولوژی جدید را وارد کنیم با حداقل نقطه‌نکوبی تکنولوژی موجود خود را با تکنولوژیهای جدید پرکنیم. در اینجا نکته مهم است.

شریک خارجی بنا به داشتن منفعتی که در این شرکت مشترک دارد، خودکار و بدون نیاز به تذکر با تأکید ما خود به خود تکنولوژی را هر ساله، ای باس هر چندماه یکبار به روز می‌کند با

سلسله مراتبی انجام شد و مرحله تخصیص ارز هم انجام شد و این درخواست برای گشایش اعتبار به بانک فرستاده شد. مشکلات بانک در آن مقطع زمانی نظری کمبود ارز یا پر بودن سقف فاینانس مطرح شد و نتیجه این شد که این طرح نزدیک به ده ماه برای صدور مجوز گشایش اعتبار نزد بانک مرکزی متوقف شد و بعد از آن مستقیماً پاسخ منفی گرفت. البته با گرفتن پاسخ منفی نمی‌شد که مملکت را از صنعت نامبرده محروم کرد. پس تنها راه در آن زمان این بود که با صاحب صنعت یا صاحب تکنولوژی ایجاد شراکت شود که تاکنون فروشندۀ ماشین یا تکنولوژی بود.

در مجمعع نزدیک به عماه طول کشید تا شرکتی را که به عنوان شریک از کشورش جدا وارد مملکت کنیم. طبیعی است که شرایط سالهای ۱۳۶۹-۷۰ از نظر مشکلات ارزی قابل یادآوری است. این کار به عنوان اولین سرمایه‌گذاری خارجی بعد از انقلاب اسلامی انجام شد (۱۳۷۰) و اواخر سال ۱۳۷۷، پسجمین سرمایه‌گذاری توسط مجموعه ما انجام شد. در حال حاضر با پنج گروه سرمایه‌گذاری خارجی معادل یکصد میلیون دلار در کشور مشغول فعالیت هستیم.

البته ایجاد انگیزه در شریک خارجی یک بحث است و منافعی که سرمایه‌گذاری خارجی می‌تواند برای شریک ایرانی چه در بخش خصوصی و چه در بخش عمومی ایجاد کند، بحث دیگری است.

ما حضور یک شریک خارجی که ماشین آلات، تکنولوژی تولید و بازار فروش حداقل اروپا یا کشور خودش را دارد را در دست داریم. امتیازات و ویژگی‌های شریک خارجی این است که او ماشین آلات را دارد و ما با توجه به مسائل ارزی که داریم دیگر ارزی پرداخت نخواهیم کرد زیرا می‌توان از شریک خارجی خواست تا به عنوان آورده سهم سرمایه خودش، ماشین آلات را وارد کند. به دنبال ورود ماشین بحث ورود تکنولوژی مطرح می‌شود، پس ما بهترین تکنولوژی را برسی و وارد کرده‌ایم. بحث دیگر که اهمیت بیشتری دارد، می‌تواند حضور ایران در صحنۀ فروش جهانی یا به عبارت دیگر صادرات و حضور در بازارهای جهانی است. که باید بخش بازاریابی را در مجموعه خودمان ایجاد کنیم و عده‌ای را آموزش

تبصره ۱- چنانچه در ضمن عمل به نحوی از انحصار دولت خارجی در سرمایه وارد سهیم شود سرمایه مزبور باید در طرف مدتی که از طرف هیات رسیدگی تعیین می شود از ایران خارج گردد.

تبصره ۲- منتظر از عمران و آبادی و فعالیت تولیدی فعالیتهای است که باعث بالا بردن سطح تولیدی و درآمد کشور بوده و یا به طور مستقیم یا غیرمستقیم تحصیل ارز یا صرفه جویی در هزینه های ارزی پنشاد.

تبصره ۳- بانکهای خارجی یا شعب آنها که طبق قوانین و مقررات مربوطه در ایران تاسیس می شوند از مزایای قانون جلب و حمایت سرمایه های خارجی و این آئین نامه تا حدودی که با مقررات و موازین قانون بانکداری و آئین نامه های آن تباين نداشته باشد برخوردار خواهد بود.

ماده ۲- از لحاظ این آئین نامه سرمایه خارجی عبارت است از:

الف - ارزی که از مجرای بانکهای مجاز به ایران وارد شده باشد.

ب - ماشین آلات و لوازم و اسزار کار - قطعات یاری مازین و مواد اولیه و لوازم دیگری از این نوع مشروط بر اینکه کارخانه ها و ماشین آلات باب روز بوده و مورد قبول هیات رسیدگی باشد.

اسزار و قطعات یاری کارخانه باید مربوط به کارخانه ای باشد که بصورت سرمایه منتقل می شود و ورود آنها ممکن است در موقع ورود ماشین آلات اصلی باشد یا بعد از آن مشروط به اینکه هرگاه بعداً وارد شود در اعداد اشیاء و لوازمی باشد که نواعاً به حساب سرمایه وارد می گردد نه مخارج جاری.

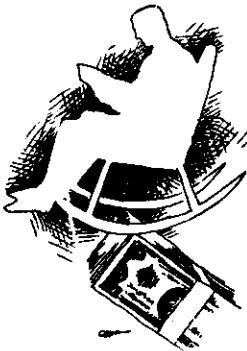
و - تمام و یا قسمتی از سود ویژه حاصله در ایران که به سرمایه اصلی اضافه شده و یا در سازمان دیگری که ملتمول مقررات قانون جلب و حمایت سرمایه های خارجی می باشد به کار اندخته شود.

ماده ۳- اشخاص و موسسات مذکور در ماده ۱ که می خواهند سرمایه خود را وارد ایران کنند باید پیشنهاد خود را به ضمیمه پرسشنامه ای که حاوی نکات ذیل باشد به فارسی یا یکی از زبانهای انگلیسی یا فرانسه به دفتر هیات رسیدگی تسلیم نمایند.

الف - هویت شخص یا موسسه.

ب - کشور مبدأ سرمایه.

ج - نوع سرمایه با تفکیک میزان نقدی و غیرنقدی.

یکی از امتیازات شریک خارجی

این است که با توجه به وضعیت ارزی کشور، می توان ازاو خواست که به عنوان سهم سرمایه خودش، ماشین آلات وارد گرد و به این قریب یک مشکل عدمه حل می شود.

می شد، محاذل مالی خارجی تعجب می کردد. کم کم واژه یوزانس در فرهنگ تامین منابع مالی خارجی ما به واژه فاینانس تبدیل شد و امروز هم ازاو واژه استقراض استفاده نمی شود، زیرا استقراض هنوز مذموم است. اما واژه فاینانس را همه در همه جا و در همه محاذل استفاده می کنند. بنابراین اگر در اینجا ازاو واژه استقراض استفاده می شود، منظور استقراض خارجی یعنی گرفتن وام از خارجیان برای هزینه کردن آن در ایران است و منظور همان یوزانس و فاینانس است که واژه فارسی و حرفای آن استقراض است. بازپرداخت قرض خارجی می تواند طی مدت های متفاوت صورت پذیرد. اگر مدت بازپرداخت ۱۲ ماه باشد استقراض کوتاه مدت است و اگر بازپرداخت بین ۲ تا هشت سال باشد میان مدت و بیش از هشت سال، استقراض بلندمدت است.

اگر منابع ارزی کشوری بنایه هر دلیلی برای تامین نیازهای آن کفايت نکند، می توان با استفاده از منابع استقراضی از اتواع کوتاه مدت، میان مدت و یا بلندمدت استفاده کرد و یا اینکه از سایر روش های تامین منابع مالی خارجی بهره جست. یکی دیگر از روش های تامین نیازهای ارزی، روش جذب سرمایه گذاریهای مستقیم خارجی است.

دریاره مقایسه مزیت و محنت هر کدام از آنها، اعتقاد عام متخصصان براین است که

ارتقاء می دهد. کاری که می در سال ۷۰ در اوین سرمایه گذاری بعد از انقلاب کردیم، تاکنون این تکنولوژی ۹ بار دستخوش تغییر بوده است و تحول پیدا کرده است.

این مجموعه، نتیجه حضور یک شریک خارجی در یک مجموعه شرکت سرمایه گذاری مشترک در کشور بوده است. طبیعی است برای بدست آوردن چنین جایگاهی در کشور مشکلات زیادی مطرح بوده و ممکن است هم باشد. البته درباره آنچه که زیر مجموعه وزارت دارانی بوده است باید قید کنم که تاکنون به آن صورت مطرح نبوده اما ناممکن با تاهمخوانی های دیگری در سایر نقاط وجود دارد که امیدواریم با هماهنگی هایی که در دست اقدام است و توسط انجمنی که به همین منظور تشکیل شده به اطلاع سایر نهادها برسانیم و مشکلات را برطرف سازیم.

آقای دکتر مهدی نواب نیز در این نشست علمی به برخی از جنبه های بحث سرمایه گذاری خارجی اشاره کرد. وی ابتدا به توضیح چند مفهوم و اصطلاح اقتصادی پرداخت که در سالهای اخیر در زمینه سرمایه گذاری مطرح می شوند. وی ابتدا به مفهوم استقراض با اشاره به اینکه از این مفهوم به عنوان ابزار تامین منابع مالی خارجی استفاده می شود، افزود: در سالهای گذشته یعنی هم در برنامه پنجماله اول و هم در برنامه پنجماله دوم و هم در سالهای قبل از برنامه پنجماله اول یعنی سالهای ۶۷-۶۸ در مجموع نگرش مشتی نسبت به استفاده از منابع مالی خارجی وجود نداشت، البته اینکه می گوییم نگرش مشتی نسبت به استفاده از منابع مالی خارجی وجود نداشت، بدین معنی نیست که از منابع مالی خارجی استفاده نمی شد. استفاده از واژه استقراض مذموم بود، لیکن استفاده از منابع خارجی تحت عنوان دیگر جاری بود.

به همین دلیل متسافنه واژه «یوزانس» در فرهنگ مالی - تجاری ایران وارد شد. یوزانس عبارت است از استقراض کوتاه مدت که بدترین نوع استقراض است، یعنی هم هزینه اش بالاست و هم کوتاه مدت است و به دلیل این دو خصوصیت، بدترین نوع منبع خارجی است. بعدها یوزانس یکساله به یوزانس دو ساله - سه ساله و حتی یوزانس ۵ ساله تبدیل شد. اینکه چگونه اینها با هم قابل تلفیق هستند، قابل تفهم نبود و این امر خود از جمله دلائلی بود که رسک کشور را در جهان افزایش داد. وقتی از موسسات خارجی یوزانس پنجماله طلب

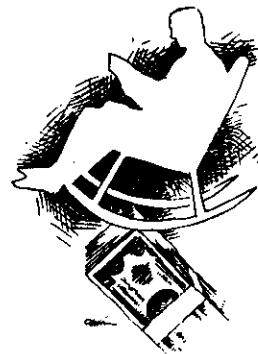
- د - محل اقامه قانونی و مرکز عملیات شخص یا موسسه.
- ه - نوع فعالیت و برنامه عمل در ایران و در صورت امکان تعیین اینکه مستقل‌کار خواهد کرد یا با مشارکت دیگری.
- و - حوزه فعالیت در ایران.
- ز - تعیین معرف.
- ماده ۴- هیات رسیدگی وظایف خود را طبق قانون و این آئین نامه انجام داده و در صورتی که هیات مزبور با ورود سرمایه تقاضا شده اصولاً موافق باشد نظر خود را به وسیله وزیر امور اقتصادی و دارایی برای تصویب و صدور اجازه به هیات وزیران پیشنهاد خواهد نمود.
- ماده ۸- سرمایه تقاضی که در یک دفعه یا بدفعات وارد ایران و به ریال تبدیل می‌شود باید به ارز قابل قبول بانک مرکزی ایران باشد و به تاریخ وصول آن به بانک به نام سرمایه گذار ثبت خواهد شد و مبلغ سرمایه غیرتقاضی به اضافه هزینه عدل‌بندی و حمل و نقل و بیمه و غیره که در خارج ایران پسرداخته به موجب استناد یا صورت حسابهای مربوطه پس از رسیدگی مجموعاً به واحد پولی که مورد توافق بانک مرکزی ایران و سرمایه گذار قرار گیرد در تاریخ ورود کالا به نام سرمایه گذار در دفتر مخصوص ثبت خواهد شد.
- ماده ۱۱- سرمایه غیرتقاضی که به موجب این آئین نامه وارد ایران می‌شود خارج از سهمیه سالیانه خواهد بود.
- ماده ۱۲- انتقال اصل یا سود سرمایه‌های خارجی که بر طبق ماده یک قانون جلب و حمایت سرمایه‌های خارجی به ایران وارد و به کار انداخته شده به خارج کشور بصورت ارز و یا کالای مجاز تابع مقررات ذیل خواهد بود:
- الف - پس از رسیدگی ترازنامه و تشخیص سود سالیانه از طرف هیات رسیدگی صاحب سرمایه می‌تواند به اجراه هیات مزبور سود ویژه حاصله در ایران را پس از کسر مالیات و عوارض و اندوختهای قانونی به همان ارزی که سرمایه را وارد نموده است به خارج انتقال دهد.
- هرگاه مقدورات ارزی دولت اجازه ندهد تمام یا قسمتی از سود صاحب سرمایه را در آن سال به خارج انتقال دهد به تقاضای او اجازه داده خواهد شد کالای مجاز بدون سپردن تعهد ارزی صادر نماید.
- ب - صاحب سرمایه خارجی که بخواهد

اقتصادی باشد و محصول آن در بازار به فروش برسد و یا اینکه تکنولوژی و فناوری مناسب انتخاب شده باشد یا خیر، بازپرداخت تسهیلات مالی خارجی می‌باشد یا بایست براساس جدول زمانی توافق شده با اعتباردهنده انجام پذیرد. چه باسا طرحی هنوز به بهره‌برداری نرسیده باشد ولی بازپرداخت اقساط اعتبار استفاده شده سر برسد و چون بازپرداخت اقساط اعتبار از محل درآمد طرح امکان‌پذیر نیست، ضامن، یعنی دولت مجبور خواهد بود که از منابع حاصل از فروش نفت اقدام به بازپرداخت کند. متساقنه در اکثر مسوارد، طرحها و پروژه‌هایی که از منابع استقراضی استفاده می‌کنند با چنین سرنوشتی رویرو هستند. تجربه نشان داده است که در اکثر موارد تمهدات کشور افزایش یافته است، بدون اینکه تسهیلات مالی دریافتی بموضع موجب افزایش توان تولیدی و افزایش صادرات غیرنفتی کشور شده باشد.

در حالی که سرمایه گذاری مستقیم خارجی این خصوصیت را ندارد. سرمایه گذاری مستقیم خارجی به این معناست که اشخاص خارجی اعم از حقیقی یا حقوقی از منابع مالی خود و یا از منابع بانکی که نزد آن بانک اعتبار دارند، استفاده می‌کنند و در یک پروژه سرمایه گذاری می‌کنند. بازگشت سود سرمایه گذار خارجی و شریک ایرانی آن صرفاً منوط به بهره‌برداری از پروژه و فروش محصول آن است. و هیچ کس تضمین کننده و ضامن بازپرداخت سرمایه‌ای که سرمایه گذار خارجی و شریک ایرانی او آورده نیست.

اگر ماشین‌آلات و تکنولوژی‌ای که تدارک گرده‌اند تا با آن محصولی را تولید کنند به گونه‌ای مناسب نباشد که بتوان محصول با کیفیت تولید کرد و در بازار داخل ایران یا خارج از ایران به فروش رسانید، هیچکس جز خود سرمایه گذاران زیان خواهد دید. رسیک کامل سرمایه گذاری متوجه شرکاست. بنابراین از روز اول خودشان باید پروژه‌ای را انتخاب کنند که اولاً، توجیه پذیر باشد و ثانیاً کیفیت کالا به گونه‌ای باشد که بتوان در بازار عرضه کرد و بازار کالای مجاز تولیدی هم در

داخل و هم در خارج موجود باشد، به گونه‌ای که متنکی به یک بازار نباشد. آنها تلاش خواهند کرد پروژه «سريع اجراء» شود و در کوتاه‌ترین مدت، بهره‌برداری آغاز شود و از پروژه به گونه‌ای بهره‌برداری خواهند کرد که در کوتاه‌ترین مدت بازگشت سرمایه برای آنها میسر باشد. سرمایه گذاری خارجی ارتقاء توان مدیریت و

شريك خارجي بنabe منافعي که در شركت مشترك دارد، علاوه بر بازار يابي و فروش محصول، بدون اينکه ماتاكيدي كنيم يافشار يياوري، هر ساله تكنولوجى را به روز می‌گند و ارتقاء می‌دهد و اين از ديكور مزاياي داشتن شريك خارجي استه.

پذيرش سرمایه گذاری خارجی فقط مزيت دارد و هیچ نوع ضرری بر آن مترب نیست، در حالی که استقراض خارجی زيانهای بسياري در پس دارد. وقتی کشور استقراض می‌کند قادر است باید بازپرداخت آن تضمین شود. یعنی اگر امروز ما برای اجرای پروژه‌ای نياز ارزی داشته باشيم و توانيم آن را از منابع ارز حاصل از فروش نفت تامين کنيم باید به یک بانک خارجی مراجمه و درخواست اعتبار کنیم. اعتباردهنده خارجی بندون دریافت تضمین کافی در خصوص بازپرداخت تسهيلات مالي اعطائي، یقیناً اقدام به اعطائي تسهيلات نخواهد کرد.

بازپرداخت تسهيلات اعتباری خارجی لم بایست یا توسط سیستم بانکی یک کشور و یا توسط دولت آن کشور تضمین شود و مناسب با جایگاه هر کشور در طبقه‌بندی رسیک، نوع تضمین نفاوت خواهد کرد. من باب مثال در حال حاضر موسسات مالی، خارجی در صورتی برای اجرای پروژه‌ها در ایران تسهيلات مالي در اختیار قرار خواهند داد که بازپرداخت مبالغ دریافتی توسط دولت تضمین شود.

متساقنه در روش استقراض برای تامين نسيازهای ارزی اجرای یک طرح، «نفس استقراض» از «سرنوشت یک طرح» منفك است. و اين بدین معنی است که فارغ از اينکه عملیات اجرای طرح به موقع خاتمه یابد و بهره‌برداری از آن آغاز گردد و یا اينکه اصولاً طرح دارای توجيه

طبق ماده ۵ قانون جلب و حمایت سرمایه‌های خارجی سرمایه خود را از ایران خارج کند موظف است ترازنامه خود را در تاریخ خاتمه عملیات در ایران تنظیم و به ضمیمه پیش آگهی مذکور در ماده ۵ تسلیم هیات رسیدگی ننماید.

ج - نرخ ارز برای انتقال سود یا برگشت سرمایه نرخ فروش بانک در روز انتقال خواهد بود.

د - درآمد حاصل از ترقی قیمتها هنگام فروش سرمایه غیرنقدی قابل تبدیل به ارز نخواهد بود ولی سرمایه‌گذار می‌تواند باست آن کالاهای ایرانی بدون سپردن تعهد فروش ارز به خارج صادر ننماید.

ه - در صورت فروش یا واگذاری اصل سرمایه و یا سهم الشرکه خارجی در ایران دارنده آن می‌تواند مبلغ حاصل از فروش یا واگذاری را طبق مقررات قانون جلب و حمایت سرمایه‌های خارجی و این آئینه نامه انتقال دهد و در صورت تمايل و تقاضا می‌تواند تمام یا جزئی از آن را مجدداً در ایران به کار اندازد.

و - سرمایه‌گذار خارجی می‌تواند با رعایت تبصره ۲ از ماده ۳ قانون جلب و حمایت سرمایه‌های خارجی سرمایه یا سهم الشرکه خود را با موافقت هیات رسیدگی به سرمایه‌گذار خارجی دیگری واگذار نماید در این صورت انتقال‌گیرنده از نظر مقررات قانون جلب و حمایت سرمایه‌های خارجی و این آئینه نامه جانشین سرمایه‌گذار اول خواهد بود.

ز - هرگاه سرمایه‌گذار خارجی نخواهد سرمایه و سود ویژه حاصله را در ظرف مدت پیش‌بینی شده در اجازه‌نامه به خارجه انتقال دهد در صورتی که مجدداً از هیات رسیدگی طبق مقررات این آئینه نامه کسب اجازه ننماید سرمایه و سود مزبور در اختیار صاحب آن در ایران باقی خواهد ماند ولی مشمول قانون جلب و حمایت سرمایه‌های خارجی و این آئینه نامه نخواهد بود.

ح - بانک مرکزی ایران و کمیسیون ارز ملزم هستند در مورد مواد سابق الذکر در مدت اعتبار اجازه‌نامه ارز لازم را برای برگشت سرمایه و اندوخته و یا سود ویژه در اختیار سرمایه‌گذار خارجی بگذارند.

ط - در صورتی که سرمایه‌گذار خارجی بخواهد بابت تمام یا قسمی از سود ویژه یا اصل سرمایه و قیمت فروش یا واگذاری سرمایه و یا سهم الشرکه خارجی را با رعایت

شرایط و سیاستهای تعیین شده توسط دولت، پذیرش سرمایه خارجی مورد تصویب قرار می‌گیرد. در حال حاضر آن دسته از سرمایه‌گذاری‌های خارجی که حاصل فعالیت آنها جنبه صادراتی نیز داشته باشد مورد پذیرش واقع می‌شوند. بدین ترتیب صادرات حداقل بخشی از تولیدات واحدهایی که با مشارکت خارجیان ایجاد می‌شوند به خارج سبب خواهد شد که آن واحدها به میزانی درآمد ارزی حاصل کنند که حداقل نیازهای ارزی مربوط به سود سهامدار خارجی را پوشش دهند.

بدین ترتیب افزایش تعداد سرمایه‌گذاران خارجی موجب می‌شود حجم سهم حضور کالاهای تولیدی ایران در بازارهای بین‌المللی افزایش باند و این امر بطور طبیعی ارتقاء کیفیت تولیدات ایرانی را سبب خواهد شد.

اگر چه زمینه‌های بالقوه بسیاری برای سرمایه‌گذاری در ایران وجود دارد، اما آنچه که واقعاً مورد استقبال خارجیها قرار گرفته و استقبال نسبی خوبی از آن شده است، سرمایه‌گذاری در پروژه‌های نفت و گاز است که در چند سال اخیر رونق خوبی داشته است. بنابراین موقوفیت یا شکست این سرمایه‌گذاریها می‌تواند در بقیه موارد نیز تاثیرگذار باشد و شاخصی برای ادامه یا توقف کار به شمار آید.

در زمینه این گونه فعالیتها نیز اگر چه بسیاری با آن موافقند، اما افراد صاحب‌نظری از جمله آقای دکتر موسی غنی نژاد نیز هستند که اعتقاد دارند سرمایه‌گذاری خارجی به دولتی تر شدن اقتصاد من انجامد و در واقع کمک به دولتی

**بسیاری از کارشناسان عقیده
دارند که پذیرش سرمایه‌گذاری
مستقیم خارجی فقط مزیت دارد و
هیچ نوع ضروری بر آن متوجه
نیست، در حالی که استقرار
خارجی زیانهای بسیاری در پی
دارد.**

ارتقاء فن آوری را به همراه دارد، ورود معقول به بازار داخل و خارج را تسهیل می‌کند و ریسک را متوجه کسانی می‌کند که سرمایه‌گذاری کرده‌اند و هیچ نوع تعهدی برای کشور بوجود نمی‌آورد.

کشور چین سال ۱۹۹۷ به میزان ۴۵ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی (FDI) جذب کرده است. مقامات چینی آدمهای وطن فروشی نیستند، بلکه بسیار علاقه‌مند به کشورشان هستند و ۴۵ میلیارد دلار سرمایه را جذب کرده‌اند. ریسک این سرمایه‌گذاریها بر دوش سرمایه‌گذاران خارجی است و دولت چنین هیچ نوع تعهدی در ارتباط با اینکه چه سرنوشتی برای این سرمایه‌گذاریها حادث شود، ندارد.

دایران سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی می‌تواند در چارچوب «قانون جلب و حمایت سرمایه‌گذاری» فعالیت کند. این قانون که مصوب سال ۱۳۲۴ است مستند می‌باشد پذیرش سرمایه‌های خارجی است. در این قانون آمده است که هر شخص حقیقی یا حقوقی و یا هر موسسه خارجی که سرمایه خود را به منظور فعالیتهای عمرانی، تولیدی، صنعتی، معدنی، حمل و نقل، کشاورزی و معاملاتی که فرع این نوع معاملات باشد، با هر نوع تسهیلات مالی ای که به این عملیات بدهد، می‌تواند از مزایای این قانون برخوردار باشد.

بايد خاطر نشان ساخت که فعالیتهای اقتصادی که با مشارکت سرمایه‌گذاران خارجی صورت می‌پذیرد بین ۴ تا ۱۲ سال بر حسب نوع فعالیت و محل استقرار واحد سرمایه‌گذاری از پرداخت مالیات مغایر هستند.

در این قانون طیف وسیعی از تسهیلات و معافیتها برای جلب سرمایه‌های خارجی در نظر گرفته شده است. چنانچه سرمایه‌گذاران ایرانی تلاش کنند نیازهای ارزی واحدهای را که قصد ایجاد و احداث آنها را دارند از طریق مشارکت با سرمایه‌گذاران خارجی تأمین نمایند عمل آنها نیز می‌توانند بطور غیرمستقیم از این گونه تسهیلات و معافیتها برخوردار شوند.

سرمایه‌گذاران خارجی برای اینکه تحت پوشش قانون جلب و حمایت سرمایه‌های خارجی قرار گیرند می‌بایست درخواست خود را به سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران ارائه دهند. درخواست متقاضیان مورد به مورد در هیات رسیدگی به جلب و حمایت سرمایه‌های خارجی مورد رسیدگی قرار می‌گیرد و در صورت انطباق درخواست متقاضی با

مواد فوق به صورت کالا صادر نماید و وزارت دارائی و وزارت بازرگانی مکلفند اجازه خروج کالاهای مزبور را بدون سپردن تمهد ارزی به گمرکات و دوایر مربوط صادر نمایند. و همچنین در صورتی که مایل باشد می تواند تمام یا آن قسمت از سود سالانه خود را که به خارجه منتقل ننموده در همان دستگاه یا دستگاه دیگری که مورد موافقت هیأت رسیدگی قرار گیرد به کار انداخته به نام سرمایه ثبت نماید.

تبصره - در موقع برگشت سرمایه چنانچه احیاناً زیانی متوجه سرمایه گذار شده باشد که در نتیجه قسمتی از سرمایه او از بین رفته باشد فقط برگشت آن قسمتی از سرمایه که به موجب ترازنامه موجود است مشمول مقررات بالا خواهد بود.

ماده ۱۴ - جبران عادلانه خسارت مذکور در ماده ۳ از قانون جلب و حمایت سرمایه‌های خارجی به مأخذ ارزش زمان عادی بلا فاصله قبل از سلب مالکیت به عمل خواهد آمد.

ماده ۱۵ - موسساتی که مرکز اصلی آنها در خارج از ایران است فقط به نسبت سرمایه منتقل شده به ایران حق الثبت پرداخت خواهد نمود.

* آئین نامه فوق مشتمل بر هیجده ماده و چهار تبصره که پس از تصویب کمیسیون مربوطه مجلس سنا در جلسه هفدهم مهرماه ۱۳۲۵ به تصویب کمیسیون بازرگانی مجلس شورای ملی رسیده است به موجب قانون جلب و حمایت سرمایه‌های خارجی قابل اجراء می‌باشد.

* * *

در برخی از اصول قانون اساسی نیز اشاره‌هایی به مسائل مربوط به سرمایه گذاری خارجی شده است. از جمله در اصل ۸۱ قانون اساسی آمده است:

دادن امتحان تشکیل شرکتها و موسسات در امور تجاری و صنعتی و کشاورزی و معادن و خدمات به خارجیان منمنع است.

در اصل ۱۳۹ قانون اساسی نیز آمده است: صلح دعاوی راجع به اموال عصمری و دولتی یا ارجاع آن به داوری در هر مورد موكول به تصویب هیأت وزیران است و باید به اطلاع مجلس برسد. در مواردی که طرف دعوی خارجی باشد و در موارد مهم داخلی باید به تصویب مجلس نیز برسد. موارد مهم را قانون تعیین می‌کند. □

سرمایه گذاریها وجود دارد نیز شخص است چون این سرمایه گذاریها ارزیب هستند و از آنجا که می‌باشد در داخل، منابع لازم را برای چنین سرمایه گذاریها در بخش تولید و اکتشاف نداریم، دو راه در برابر ما قرار می‌گیرد: یا باید از منابع داخلی و ذخایر ارزی برای تجهیز استفاده شود و یا اینکه از حضور سرمایه گذاری خارجی برای مشارکت در این پروژه استفاده کنیم.

زمینه‌های مورد علاقه سرمایه گذاران همان طور که در ابتدای گزارش نیز اشاره کردیم، تعداد کشورها و شرکتهایی که اخیراً برای سرمایه گذاری و مشارکت در طرحهای صنعتی ایران اظهار علاقه می‌کنند، نسبت به سالهای پیش افزایش قابل توجهی یافته است. علاوه بر این زمینه‌هایی که برای سرمایه گذاری مناسب هستند نیز گسترده‌گی و تنوع زیادی دارد و تنها به نفت، گاز و پتروشیمی منحصر نمی‌شود. آنچه در پی می‌آید خلاصه شده برخی از اظهارنظرها و گفته‌هایی است که در طول اسفندماه سال گذشته در مذاکرات هیات‌های ایرانی و خارجی یا مصالحه‌ها و گزارش‌های خبرگزاریها عنوان شده است.

* آقای میشل دوسالابری سفير کانادا در ایران گفت: در صورت اصلاح قوانین و ثبات سرمایه گذاری، کاناداییها آماده‌اند میلیونها دلار در ایران سرمایه گذاری کنند.

وی خاطرنشان ساخت: هم‌اکنون چندین شرکت کانادایی با زمینه فعالیت در صنعت و معدن در حال بررسی موقعیت‌های معدنی و مواد کانی مناطق آزاد و بیویژه چاههای هستند که در صورت اصلاح قوانین و ایجاد اطمینان از سرمایه گذاری می‌توانند میلیونها دلار در این منطقه سرمایه گذاری کنند.

سفیر کانادا در تهران هم چنین از آمادگی شرکتهای کانادایی برای سرمایه گذاری در زمینه‌های نفت، پتروشیمی، مواد معدنی و وسایل و نجیب‌زاد مخابراتی و کشاورزی در ایران خبر داد.

* یک هیات عالی شیلاتی به سرپرستی مدیر شیلات کشور هلنگ از امکانات شیلات در استان گیلان دیدن کرد.

این هیات که به منظور سرمایه گذاری در زمینه‌های فرآوری، بسته‌بندی ایران، تبادل کارشناس فنی بین دو کشور به ایران سفر کرده است، از تاسیسات عمل آوری خاوبیار در بندرانزلی و تالاب انزلی دیدن کرد.

شدن هرچه بیشتر اقتصاد است.

این اقتصاددان در زمینه حسن و عیب سرمایه گذاری خارجی‌ها در طرحهای نفت و گاز کشور گفت:

این سرمایه گذاری یک حسن دارد و یک عیب. حسن در این است که معضل بزرگی از مشکلات اقتصاد و دولت را برطرف می‌کنند که آن مشکل کمبود ارز است اما عیب بزرگی که این نوع سرمایه گذاری‌ها دارد، چون سرمایه گذاری‌ها وارد بخش خصوصی و اقتصاد غیردولتی ایران نمی‌شود لامحالة به دولتی تر شدن اقتصاد ایران کمک می‌کند و این بخش را تقویت می‌کند، در حالی که اکثریت مستولان کشور ما معتقدند که اقتصاد ایران باید غیردولتی بشود و به درستی به این نتیجه رسیده‌اند، اما این نوع سرمایه گذاری خارجی در بخش دولتی باعث تقویت بخش دولتی اقتصاد می‌شود.

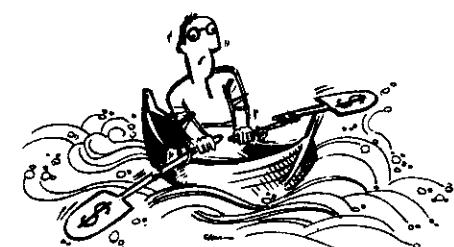
وی در مورد ضرورت و اولویت این نوع سرمایه گذاری نیز علت عدمه را وضعیت خاص کشور در بیست سال اخیر دانست و افزود:

در بیست سال اخیر سرمایه گذاری می‌در عرصه نفت و گاز کافی نبوده و مایش از ظرفیت از منابع استفاده کرده‌ایم ولی سرمایه گذاری لازم برای جایگزینی استخراج منابع صورت نگرفته است. از این رو کارشناسان بر این باورند که ما در آینده با مشکل جدی تولید مواجه خواهیم شد. یکی از ضرورت‌های امروز جامعه سرمایه گذاری در اکتشاف و تولید، نفت و گاز است.

ضرورت‌هایی که برای حضور این نوع

در سرمایه گذاری خارجی ریسک

کامل سرمایه گذاری متوجه شرکاست. بنابراین از روز اول خودشان باید پروژه‌ای را انتخاب کنند که هم توجه به پذیر باشد، هم کیفیت کالا به گونه‌ای باشد که بتوان در بازار عرضه کرد.

سرمایه‌گذاری مشترک در ایران برای حضور در بازارهای منطقه و بازار بین‌المللی است.

* گروهی از سرمایه‌گذاران سوئیسی در زمینه توسعه صنعت گردشگری در جزیره کیش سرمایه‌گذاری می‌کنند.

این مطلب را نماینده این گروه از سرمایه‌گذاران در سفر خود به جزیره کیش اعلام کرد و گفت: هدف از این سفر بررسی زمینه‌های سرمایه‌گذاری و هدایت و جذب هیئت سرمایه‌گذاران سوئیس به جزیره کیش است که با توجه به توامندیهای اقتصادی و جاذبهای گردشگری این منطقه، بزودی این هیئت کار سرمایه‌گذاری در جزیره کیش را آغاز می‌کند.

به گفته‌ی ایجاد مراکز اقامتی و هتل‌های اختصاصی برای گردشگران سوئیسی، افزایش سطح کمی و کیفی خدمات گردشگری و جهانگردی، توسعه ناوگان هوایی کیش برای جذب گردشگر، ایجاد شعبه بانک سوئیسی و بیمه خارجی، احداث یک مرکز پزشکی بین‌المللی برای جذب پزشکان ایرانی مقیم خارج و مدآوای کلیه اتباع ایرانی و خارجی در این مرکز و همچنین تکمیل طرحهای نیمه تمام عمرانی کیش است.

* شرکت بوش زیمنس آلمان و «اروین آرمان ایترنشنال» فیلیپین آمادگی خود را برای سرمایه‌گذاری و شروع فعالیتهای اقتصادی در جزیره کیش اعلام کردند.

مدیر عامل شرکت زیمنس آلمان در کیش گفت: مذاکرات لازم در خصوص سرمایه‌گذاری در منطقه انجام گرفته است و بزودی کار سرمایه‌گذاری برای ایجاد مراکز تولید صنعتی آغاز می‌شود.

وی اظهار امیدواری کرد که جزیره کیش به عنوان یک مرکز صنعتی و تجاری، محلی برای صدور محصولات تولید شده به کشورهای همسایه باشد.

همچنین مدیر عامل شرکت اروین آرمان ایترنشنال از فیلیپین که در سفرهای قبلی خود از امکانات و زمینه‌های سرمایه‌گذاری در منطقه بازدید کرده بود، این بار آمادگی این شرکت را برای ایجاد یک مجموعه اقتصادی و فرهنگی شامل رستوران، نمایشگاه عرضه کالاهای فیلیپینی و فروشگاه محصولات فرهنگی در مجاورت جاده دنیا اعلام کرد. □

سرمایه‌گذاری خارجی را تضمین می‌کند.

* مدیر عامل شرکت سرمایه‌گذاری غرب کشور گفت: دو شرکت سوئیسی و انگلیسی آمادگی خود را برای سرمایه‌گذاری مشترک در ایجاد چند واحد تولید موادغذایی در استانهای غرب ایران به میزان ۳۰۰ میلیون دلار اعلام کردند.

مهندس محمد حسن اشرفیان، سرمایه‌گذاری برای راهاندازی یک واحد شیرخشک و یک کارخانه تولید قند و شکر از چهند قند را جمله طرحهای اجرایی توسط شرکتهای انگلیسی و سوئیسی در استانهای غربی اعلام کرد.

وی با اشاره به اینکه مذاکرات اجرای طرح شیرخشک با مشارکت یک شرکت انگلیسی در شرف اتمام است، گفت: برای این طرح ۲۵ تا ۳۰ میلیون دلار و ۳۰ میلیارد ریال سرمایه‌گذاری صورت خواهد گرفت.

وی اظهار داشت: شرکتهای خارجی به اجرای طرحهای سرمایه‌گذاری از طریق تامین مالی (فاینانس) تعاون پیشتری دارند، اما ایران علاقه‌مند به اجرای طرحها به صورت مشارکت است تا از آن طریق بتواند با تامین نیاز بازار داخل، زمینه صادرات را فراهم کند.

* رئیس اتاق بازرگانی و صنایع معادن ایران می‌گوید؛ هدف ما از گسترش روابط اقتصادی با کشورهای اروپایی، توسعه سرمایه‌گذاریهای مشترک برای حضور گسترده ایران در بازارهای منطقه و جهان است.

علی‌نقی خاموشی در پایان دیدار با مقامهای اقتصادی دولت و بخش خصوصی انگلیس، در گفت و گویی در لندن در مورد زمینه‌های گسترش روابط اقتصادی ایران و انگلیس و نتایج سفر خود به انگلیس توضیحاتی داد.

وی با اشاره به تشکیل «اتاق مشترک بازرگانی بریتانیا و ایران» در انگلیس که دو سال قبل صورت گرفت گفت: در پی سفر «لرد ویولی» رئیس اتاق بازرگانی مشترک انگلیس و ایران به تهران و متعاقب آن اعلام ارتقای سطح روابط دو کشور، «اتاق مشترک بازرگانی ایران و انگلیس» در ایران نیز حدود سه ماه قبل آغاز به کار کرد.

رئیس اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران گفت: هدف اولیه ما از گسترش روابط اقتصادی با انگلیس و سایر کشورهای اروپایی، تغییر سیاستها و روشهای جاری از تجارت ساده و خرید و فروش به همکاری صنعتی و

آقای ارول بول مدیر شیلات کشور هلند در این زمینه اعلام کرد: هدف از سفر به ایران آشنازی عمیق‌تر با صنعت شیلات ایران است و هیات بازدیدکننده شامل طیف وسیعی از نهادهای دست‌اندرکار در صنعت شیلات از قبیل موسسات علمی و تحقیقاتی و خصوصی که در زمینه‌های شیلاتی فعالیت دارند می‌باشد.

وی افزواد: زمینه‌های بالقوه بسیار قابل توجه و امیدوارکننده‌ای برای همکاری صنعت شیلات دو کشور وجود دارد و هلند مایل است که می‌گویی از ایران خریداری کند.

* نایب رئیس اتاق بازرگانی دوسلدرف گفت: از طریق همکاریهای صنعتی میان جمهوری اسلامی ایران و آلمان، وابستگی یک جانبه اقتصاد ایران به نفت برطرف و صادرات صنعتی جایگزین آن می‌شود.

آقای نارک گراف در همایش مشترک ایران و آلمان در اتاق بازرگانی دوسلدرف، بر حسن روابط سیاسی و گسترش مراودات تجاری میان دو کشور تاکید کرد.

در این همایش «رابرت مین‌گر» مدیر کل قسمت صنعت و تکنولوژی و تجارت خارجی وزارت اقتصاد ایالت «نوردن و شفالن» آلمان نیز با اشاره به صادرات تک محصولی نفت ایران و ذغالسنگ ایالت مذکور گفت: جمهوری اسلامی ایران می‌تواند با استفاده از تجربیات ایالت مزبور در زمینه استفاده و به کارگیری شرکتهای تجاري و صنعتی کوچک و متوسط برای تبدیل اقتصاد تک محصولی به اقتصاد چندمحصولی فعالیت مطلوب داشته باشد.

«مین‌گر» تصریح کرد: در این ارتباط همکاریهای تجاری میان جمهوری اسلامی ایران و آلمان و کمکهای مالی دولت به این نوع موسسات ضروری است.

وی تبادل هیاتهای تجاری را گامی در جهت گسترش مراودات بازرگانی میان دو کشور دانست.

«فون هورن» از وزارت اقتصاد آلمان نیز در ادامه این همایش به سرمایه‌گذاری آلمان در ایران، امضاء قرارداد استعمالی تا اوایل ماه مارس آینده و سرمایه‌گذاری در مناطق آزاد تجاری ایران اشاره کرد.

در این همایش، سید علی‌نقی خاموشی رئیس اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران با اشاره به تسهیل در روند همکاریهای تجاری میان جمهوری اسلامی ایران و آلمان تاکید کرد ایران